

ORDRE DEL CULTE

Avui és: Diada Internacional del Poble Indígenes.

Preludi i preparació personal en silenci

Invocació i Benvinguda

Pensament: "Fets per a la Felicitat"

"...només per avui seré feliç en la certesa que he estat creat per a la felicitat no solament en l'altre món, sinó també en aquest... "Decàleg de la serenitat" Joan XXIII

Himne: 217 CG

Himne: 1 CG

Pregària d'agraïment per les ofrenes

Lectures: (Dt. 7: 6-9).

(2 Tim 1:7-9).

Meditació: "Església Inclusiva: no serà pas una il·lusió?"

a càrrec de l'Àngel Llorent, pastor de la salut.

Interludi

Comunicats

Himne: 77 CG Lletra B

Benedicció: 2a Cor. 13:11-13

Postludi i reflexió personal en silenci

FAMÍLIA CRISTIANA

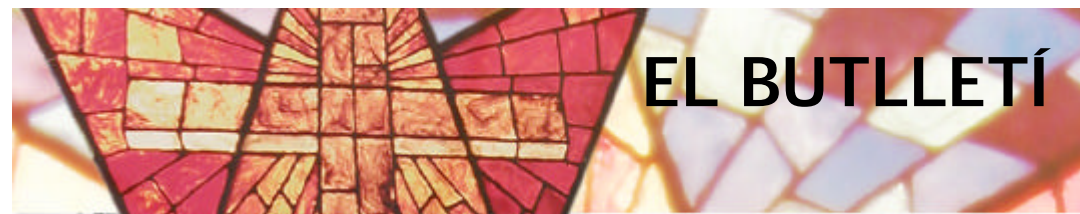
Tinguem present en les nostres pregàries els malalts i els que no poden venir.

UNESCOCAT

A partir del 31 d'agost la seu d'Unescocat es trasllada al carrer Nàpols, 346 - 1r pis - 08025 Barcelona. Els números de telèfon i adreces electròniques no canvien.

III TROBADA MULTICULTURAL

El Comitè Evangèlic per a la Immigració de Catalunya (CEIC) organitza a Barcelona la seva Trobada el 19 de setembre. Una activitat que convoca els membres de les esglésies evangèliques de casa nostra. Com ja és tradició, tots els assistents podran gaudir d'un dinar de germanor. Per participar-hi és imprescindible confirmar l'assistència al telèfon 934241020 o bé adreçant un correu electrònic a ceic@consellevangelic.cat

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1158 - 09 d'agost de 2009

El 10 de desembre de 1968, ara fa una mica més de quaranta anys, va morir a Basilea, Suïssa, un dels més grans teòlegs protestants del segle XX, Karl Barth. Nascut l'any 1886 en una família de teòlegs, estudià teologia a Suïssa i Alemanya i fou nomenat pastor. El 1934 va ser un dels principals autors de la Declaració Barmen, un dels textos fonamentals d'oposició cristiana a la ideologia nazi i que traduïm a continuació. Suspès de les seves activitats a causa de la seva negativa a prestar jurament a Hitler, va ser expulsat d'Alemanya. Posteriorment, es va convertir en professor de teologia a Basilea i al final de la seva vida s'uní en la lluita contra la proliferació d'armes atòmiques

DECLARACIÓ DE BARMEN (1934)

Pròleg
Nosaltres, els delegats d'esglésies luteranes, reformades i unides, de sínode lliures (...) Declarem públicament davant de totes les esglésies evangèliques d'Alemanya que la confessió en comú d'aquesta fe i, per tant la unitat de l'Església

Evangèlica Alemanya, estan en gravíssim perill (...) Precisament perquè volem ser i romandre fidels a les nostres diverses confessions, no podem callar, ja que creiem que en un moment de calamitat i inseguretat comú, ens ha estat posada a la boca una paraula en comú (...) Fent front als errors dels "Cristians Alemanys" i del govern actual del Reich, que causen estralls a les esglésies i també trenquen la unitat de l'Església Evangèlica Alemanya, professem les següents veritats evangèliques:

I. "Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú arribarà al Pare si no és per mi" (Joan 14,6).

"Us ho ben asseguro, el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre i un bandit ... Jo sóc la porta; els qui entren per mi, se salvaran" (Joan 10,1.9).

"Jesucrist, segons el testimoni que d'ell tenim a la Sagrada Escripura, és l'única paraula de Déu. A ella sola hem d'escoltar, en ella sola hem de confiar i obeir a la vida i en la mort.

"Rebutgem la falsa doctrina segons la qual, a més i al costat d'aquesta

Església Protestant de Barcelona - Centre

Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona - Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: el_butlleti@terra.es web: www.esglesiatallers.org

una i única paraula de Déu, l'església podria i hauria d'admetre com a font de la seva proclamació altres esdeveniments i potències, altres personalitats i altres veritats com si fossin també revelació de Déu.

II. "És gràcies a ell que vosaltres esteu units a Jesucrist, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santificació i la nostra redempció"(1r Corintis 1,30).

"Així com Jesucrist és l'expressió del perdó de Déu de tots els nostres pecats, de la mateixa manera és ell l'expressió del dret de Déu sobre tota la nostra vida. Per mitjà d'ell experimentem un joïós alliberament de tots els lligams ateu d'aquest món per un servei lliure i agraït a totes les seves criatures.

"Rebutgem la falsa doctrina segons la qual hi hauria àmbits en la nostra vida en els quals no pertanyeria a Jesucrist sinó a altres sobirans, àmbits en els quals no necessitaríem la justificació per ell realitzada.

III. "Més aviat, mantenint-nos en la veritat i en l'amor, creixerem en tot fins que arribem a Crist, que és el cap. Per ell, tot el cos es manté unit harmoniosament" (Efesis 4,15-16).

"L'església cristiana és la comunitat de germans en la qual Jesucrist actua com el seu Senyor, present en la paraula i els sacraments per mitjà de l'Esperit Sant. Ella, com Església de pecadors reconciliat, ha de donar testimoni en aquest món pecador, tant per mitjà de la seva fe com per mitjà de la seva obediència, pel seu

missatge com per la seva disciplina, que només pertany a ell, que només viu i vol viure del seu consol i orientació en l'esperança de la seva vinguda.

"Rebutgem la falsa doctrina segons la qual l'Església podria deixar lliure l'expressió concreta del seu missatge i de la seva estructura al seu bon entendre o a les mutacions de les conviccions ideològiques i polítiques regnants en tal o qual moment.

IV. "Ja sabeu que els governants de les nacions les dominen com si en fossin amos i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor" (Mateu 20,25-26).

"Els diferents ministeris de l'Església no són causa del domini d'uns sobre altres, sinó l'acompliment del servei que li ha estat encomanat i confiat a tota la comunitat eclesial.

"Rebutgem la falsa doctrina segons la qual, a part d'aquest servei, l'Església tindria poder i autoritat per donar-se o acceptar l'autoritat d'un cap dotat de poders dictatorials.

V. "Respecteu tothom, estimeu la comunitat, reverencieu Déu, respecteu l'emperador" (1a de Pere 2,17).

"L'Esclatua ens diu que, d'acord amb el mandat diví, l'Estat té el

deure de procurar, conforme al millor saber i entendre humà, el dret i la pau, fins i tot utilitzant les amenaces i la força dins dels límits de la clarividència i les possibilitats humanes. L'Església reconeix amb gratitud i respecte a Déu el benefici de l'ordre. Anunciant el regne de Déu, la seva llei i la seva justícia, recorda, als governants i als governats, quines són les seves responsabilitat. Confia i obeeix a la força de la paraula de Déu, car és per mitjà d'ella que Déu sosté totes les coses.

"Rebutgem la falsa doctrina segons la qual l'Estat, per sobre de la seva competència específica, podria arribar a ser l'ordre únic i total per a la vida humana, i per tant, pretendre complir la missió de l'església.

"Rebutgem la falsa doctrina segons la qual l'Església, per damunt del seu mandat

especial, podria i hauria d'apropiar-se de la modalitat de les tasques específiques i la dignitat de l'Estat i convertir-se ella mateixa en un òrgan estatal.

VI. "Jo sóc amb vosaltres, dia rere dia fins a la fi del món" (Mateu 28,20).

"Però la paraula de Déu no està pas encadenada" (2a Timoteu 2,9)"

"La missió de l'Església, en la qual es funda la seva llibertat, consisteix en proclamar, en lloc de Crist, o sigui, al servei de la seva pròpia paraula i obra, el missatge de la lliure misericòrdia de Déu a tots els pobles, per mitjà de la predicació i els sacraments.

"Rebutgem la falsa doctrina segons la qual l'Església, deixant-se portar per

l'autosuficiència humana, podria posar la paraula i obra de Jesucrist al servei de desitjos, objectius i plans arbitràriament escollits.

Epíleg

L'assemblea sinodal confessant de l'Església Evangèlica Alemanya, declara que veu en el reconeixement d'aquestes veritats i en el rebuig d'aquestes falses doctrines, la ineludible base teològica de l'Església Evangèlica Alemanya, com a unió de les esglésies confessants. Crida a totes les esglésies que puguin adherir-se a la seva declaració a tenir en compte en les seves decisions políticoeclesiàstiques aquestes raons teològiques. Prega a tots els que són afectats, que tornin a la unitat de la fe, l'amor i l'esperança.

Barmen, 29 al 31 de maig de 1934